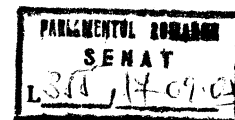
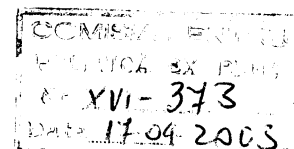

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

COMISIA PENTRU POLITICĂ EXTERNĂ

RAPORT

la proiectul de Lege pentru ratificarea Tratatului privind relațiile prietenești și de cooperare între România și Federația Rusă, semnat la Moscova la 4 iulie 2003

În conformitate cu prevederile articolelor 87 și 89 din Regulamentul Senatului, republicat, Comisia pentru politică externă a fost sesizată, în fond, prin adresa L355/2003 din 12 septembrie 2003, pentru dezbatere, avizare și întocmirea raportului la proiectul de Lege sus-menționat, care are ca obiect de reglementare ratificarea Tratatului privind relațiile prietenești și de cooperare între România și Federația Rusă, semnat la Moscova la 4 iulie 2003.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul de Lege face parte, conform art. 74 alin. (2) din Constituția României, din categoria legilor ordinare; fiind semnat în numele statului român și având ca obiect colaborarea politică dintre România și Rusia, el se înscrie în categoria înțelegerilor internaționale care, potrivit art.4 alin.(1) din Legea nr.4 privind încheierea și ratificarea tratatelor, se supun, după semnare, Parlamentului spre ratificare prin lege.

În conformitate cu prevederile art. 53 din Regulamentul Senatului, Comisia pentru politică externă a luat în dezbatere proiectul de Lege în ședința sa din 16 septembrie 2003. La dezbateri a fost prezent și domnul Cristian Diaconescu, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

În urma examinării proiectului de Lege, membrii Comisiei au apreciat că prin semnarea acestui Tratat de către președinții celor două țări, după un îndelungat și

laborios proces de negociere, se creează cadrul juridic de natură a garanta normalizarea și relansarea relațiilor româno-ruse, intrarea acestora într-o nouă etapă, după un deceniu de stagnare. Asigurând un cadru politic favorabil, Tratatul pune bazele unei cooperări deschise și constructive româno-ruse în toate domeniile de interes comun, atât în cadru bilateral, cât și în cadrul regional și internațional.

O importanță deosebită este acordată sprijinirii extinderii relațiilor economice și comerciale, inclusiv în domeniul energetic, al combustibililor și materiilor prime, al transporturilor, bancar și agricol. În vederea realizării scopurilor sale, Tratatul dispune încheierea de acorduri în domenii specifice.

Document fundamental al cooperării bilaterale, Tratatul reprezintă, totodată, din punct de vedere politic, un pas important pentru abordarea și configurarea unei relații noi, într-o lume în transformare, între România și Federația Rusă.

Probleme sensibile, cum sunt sistemele de alianțe, sistemele de valori și opțiunea comună pentru modernizare prin asimilarea valorilor europene, își găsesc în cuprinsul Tratatului o expresie modernă, în consens cu evoluțiile pe plan internațional. Astfel, membrii Comisiei au apreciat în mod particular prevederile stipulate în Tratat ce dețin o importanță deosebită în contextul obiectivelor României de integrare euro-atlantică și europeană:

a) reafirmarea expresă a dreptului statelor de a fi libere să își aleagă sau să își schimbe angajamentele de securitate, inclusiv tratatele de alianță (art. 3), ceea ce confirmă, în mod neechivoc, faptul că partea rusă consideră opțiunea euro-atlantică a României ca fiind un drept suveran inatacabil;

b) hotărârea comună de a favoriza dezvoltarea procesului de integrare europeană.

Chestiunile litigioase, cu origini în trecutul istoric, - retrocedarea tezaurului românesc și condamnarea pactului Ribentrop-Molotov -, care au împiedicat, ani de zile, încheierea acestui document politic fundamental și au grevat timp de un deceniu relațiile bilaterale, și-au găsit rezolvarea în Declarația comună semnată de miniștrii de externe ai celor două state, document politic conex Tratatului, atât prin simultaneitatea momentelor semnării, cât și, mai ales, prin problematica de interes pe care o abordează. Acest document conține prevederi referitoare la condamnarea de către Rusia a Pactului Ribentrop-Molotov din 1939, precum și crearea mecanismului pentru soluționarea problemei Tezaurului României, dat spre păstrare Rusiei în timpul primului război mondial. Este condamnată, totodată, în contextul condamnării Pactului Ribentrop-Molotov, participarea României la cel de-al doilea război mondial de partea Germaniei hitleriste, avându-se în vedere și

preocupările actuale în plan internațional de combatere a regimurilor totalitare și a manifestărilor acestora.

Prin constituirea unei Comisii mixte, de interes public, investită de cele două părți cu autoritatea necesară, se instituie mecanismul bilateral prin care se creează premisele viitoarelor acțiuni concrete în vederea soluționării chestiunii Tezaurului.

Membrii Comisiei au salutat voința politica de care au dat dovadă guvernele de la București și Moscova pentru solutionarea acestor probleme, care împiedicau normalizarea relațiilor româno-ruse, și au apreciat că atât prevederile Tratatului, cât mai ales Declarația comună, reprezintă o formulă echilibrată, de compromis, care permite găsirea unui răspuns politic modern, pragmatic, la problemele trecutului și depășirea unei perioade în care relația bilaterală s-a orientat prea mult spre trecut și mai puțin spre prezent și viitor.

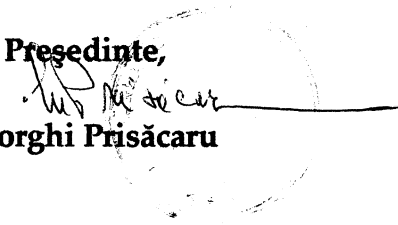
Textul Tratatului este redactat în deplină conformitate cu dreptul internațional contemporan și cu standardele internaționale și europene consacrate în documentele general recunoscute ale Organizației Națiunilor Unite, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și Consiliului Europei.

Tratatul este încheiat pe o perioadă de 10 ani, putând fi prelungit automat pe noi perioade succesive de câte cinci ani.

Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de Lege, conform avizului nr. 1172 din 20 august 2003. S-au primit, de asemenea, avizele favorabile ale Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisiei economice ale Senatului.

Luând în considerare cele de mai sus, Comisia de politică externă a hotărât, cu majoritate de voturi și un vot contra (dl. senator Gheorghe Buzatu, PRM), avizarea favorabilă, fără amendamente, a proiectului de act normativ și propune ca acesta să fie supus, spre dezbateră și adoptare, plenului Senatului.

Președinte,

Gheorghe Prisăcaru

Secretar,

Nora Cecilia Rebreanu

București, 16 septembrie 2003